

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010623
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8419010623.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD. L.L.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. septembra 2020, v trestnej veci obžalovaného H. L., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zákona, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č.k. 9T/127/2019-144 zo dňa 25. júna 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Kežmarok zo dňa 25. júna 2020 č.k. 9T/127/2019-144 podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku bolo zrušené nahradenie väzby primeranými obmedzeniami a povinnosťami v zmysle § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku a podľa § 82 ods. 1 Trestného poriadku uložené obž. H. L. nar. XX.XX.XXXX - P., trvale bytom O., prechodne bytom S., Q. XX, okr. O., uznesením Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6Tp/1/2019 zo dňa 22.07.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.07.2019, pretože dôvody väzby pominuli.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení prokurátor sťažnosť, pričom v neskoršie predložených dôvodoch, ktoré boli súčasťou aj podanej sťažnosti voči uzneseniu okresného súdu o postúpení trestnej veci obžalovaného na priestupok, sa domáhal zrušenia predmetného uznesenia, bez bližšej konkretizácie sťažnostných námietok.

Krajský súd na podklade tejto sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba - prokurátor a to včas, avšak táto nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.06.2020 vyhlásil uznesenie, ktorým podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku vec vedenú voči obžalovanému H. L. na podklade obžaloby postúpil Okresnému úradu v Kežmarku, pretože nejde o trestný čin, ale tento skutok by mal tento okresný úrad prejednať ako priestupok. Hoci prokurátor podal proti vyššie uvedenému uzneseniu o postúpení veci sťažnosť, súd prvého stupňa na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní zistil, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, nie je trestným činom, čím zanikla materiálna podmienka väzby obžalovaného, ktorú je súd povinný kedykoľvek skúmať z úradnej moci v konaní pred súdom (§ 79 ods. 2 Trestného poriadku). Pretože neexistenciou trestného činu, ktorý by obžalovaný spáchal (skutok musí mať znaky trestného činu), zanikol zákonný dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 Trestného poriadku, okresný súd zrušil nahradenie väzby, ktoré sa viaže na splnenie materiálnych podmienok väzby tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

Krajský súd v prieskumnom konaní zistil, že uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6Tp/1/2019 zo dňa 22.07.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť tým istým dňom, bol obžalovanému uložený dohľad probačného a mediačného úradníka, čím bola nahradená väzba obžalovaného H. L. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a zároveň mu bola v zmysle § 80 ods. 2 Trestného poriadku uložená povinnosť oznamovať policajtovi, prokurátorovi a súdu každú zmenu pobytu, dostavovať sa na všetky úkony orgánov činných v trestnom konaní a súdu a povinnosť preberať súdne zásielky. V zmysle § 82 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku súd uložil obžalovanému zákaz úmyselne sa priblížiť k poškodenej G. O. a jej rodine na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a k ich obydlíu.

Ako už je vyššie konštatované, uznesením Okresného súdu Kežmarok zo dňa 25.06.2020 pod sp. zn. 9T/127/2019 bola podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestná vec proti obžalovanému H. L. pre skutok v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry v Kežmarku, sp. zn. Pv 416/19/7703-16, právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona (s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona), ktorý mal spáchať tak, ako je to uvedené v predmetom uznesení, postúpená Okresnému úradu v Kežmarku, pretože nejde o trestný čin, ale tento skutok by mal Okresný úrad v Kežmarku prejednať ako priestupok.

Voči tomuto zmienenému uzneseniu podal prokurátor ihneď sťažnosť, ktorá bola na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. septembra 2020 uznesením Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6To/37/2020 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietnutá ako nedôvodná a to z dôvodov tam bližšie uvedených.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. poriadku, policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6.

Z komentárov k predmetnému ustanoveniu okrem iného vyplýva, že obvinený musí byť prepustený na slobodu okrem iných aj v týchto prípadoch: po postúpení veci [§ 214 ods. 1, § 241 ods. 1 písm. b), § 244 ods. 1 písm. b), § 280 ods. 2 Tr. poriadku.

Podľa § 82 ods. 2 Tr. por. povinnosti alebo obmedzenia zruší alebo zmení na návrh prokurátora, obvineného alebo probačného a mediačného úradníka v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie a v konaní pred súdom aj bez takého návrhu súd. Rovnako sa postupuje vo vzťahu k udeleniu výnimky z uložených primeraných povinností alebo obmedzení na nevyhnutný čas, ak bola nariadená kontrola technickými prostriedkami.

Z judikatúry všeobecných súdov a Najvyššieho súdu SR vyplýva, že nahradenie väzby zákonom ustanovenou garanciou a s tým spojené obmedzenia (druhý diel štvrtej hlavy prvej časti Trestného poriadku) sú benefitom obvineného, ktorý mu umožňuje, napriek danosti materiálneho a formálneho dôvodu väzby (§ 72 Trestného poriadku), byť stíhaný na slobode (teda s využitím proporcionálne miernejšieho prostriedku zásahu do osobných práv). Nahradenie väzby nie je väzbou, aj keď je podmienené existenciou dôvodu väzby, ktorej zabezpečovacia funkcia v konaní plní (zastupuje). Preto nie je ohraničené lehotami trvania väzby (§ 76 Trestného poriadku) a z lehoty nahradenej väzby (pre prípad porušenia určených podmienok náhrady väzby a pretrvávajúcej aktuálnosti dôvodu väzby) neodčerpáva žiadny časový úsek. (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. septembra 2017, sp. zn. 2 Tost 28/2017)

Momentom, ktorého dôsledkom musí byť ale ukončenie uložených povinností a obmedzení, je skončenie nahradenia väzby - v danom prípade dohľadom probačného a mediačného úradníka a uloženými povinnosťami - v dôsledku zániku väzobného dôvodu, čo bolo spôsobené práve rozhodnutím okresného súdu o postúpení veci obžalovaného na priestupok v zmysle § 280 ods. 2 Tr. poriadku, čím došlo aj

k zániku väzobného dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku na strane obžalovaného, ktorý bol nahradený zmienenými inštitútmi, pričom sťažnosť prokurátora voči tomuto uzneseniu bola právoplatne zamietnutá krajským súdom. Ak teda už väzobný dôvod neexistuje, nemôže byť ani ničím nahradený.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd zamietol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný